

Puigdemont i la llebre

Algun dia potser sabrem tota la dimensió del cas Agissa, la investigació sobre la gestió del servei d'aigua potable de Girona, Salt i Sarrià. De moment és un afer que té diverses potes obertes i, si no n'hi ha prou amb la dificultat del seu entramat principal, a cada nova dada que es coneix la cosa es complica més. Aquesta setmana s'ha produït una intervenció als ajuntaments per esbrinar si es van utilitzar diners del cànon de l'aigua per a la compra del fons Santos Torroella. La fiscalia sospita que va ser així i l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, ho nega. Fins aquí res d'especial. El que sí que sorprèn és que aquest és un d'aquells casos que a cada pedra que s'aixeca apareix un gripau que és enviat al sumari i degudament investigat.

Un afer que no sabem com acabarà, però que sí que podem sospitar com va començar. Feia relativament poc que Carles Puigdemont era alcalde de Girona i l'Ajuntament va encarregar un informe davant les sospites d'irregularitats. L'estudi va ser adjudicat ni més ni menys que a Efiel, una de les empreses presumptament implicades en el cas 3%. A partir d'aquell moment es va obrir la caixa dels trons amb un còctel difícil de digerir, al qual es van sumant ingredients. Puigdemont va ser el que va aixecar la llebre i potser acabarà essent una de les víctimes del cas Agissa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/06/16/puigdemont-llebre/919355.html?utm_source=rss